

Demeter László

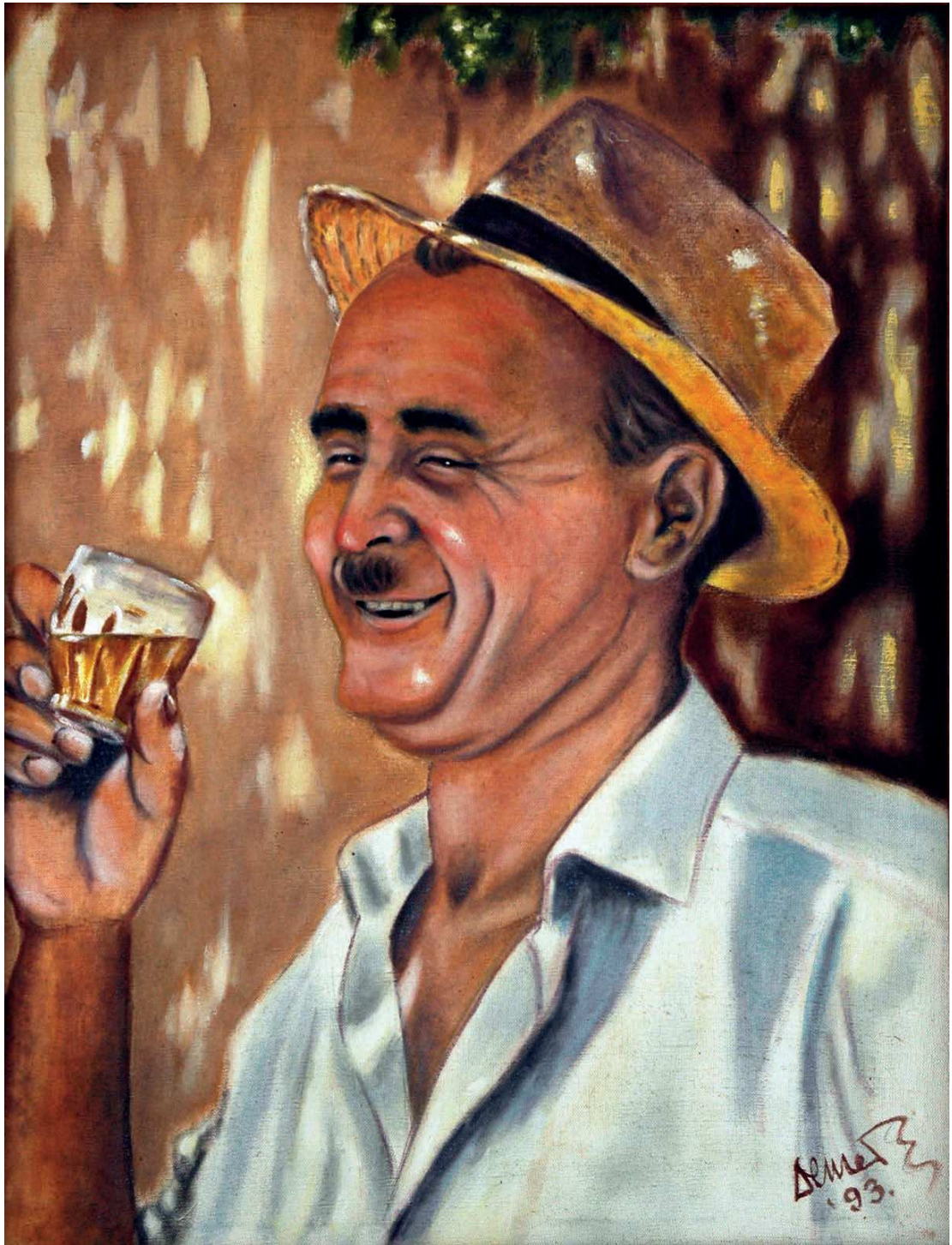
Tollal és ecsettel

Versek

A jó bor dicsérete

Jó magyar földünk termi a tőkét,
Tőke a szőlőt, mely ontja a vérét,
Földről árad a nap ragyogása,
Véle sugárzik az Isten áldása.
Közöttük az ember, ki ésszel, erővel
A köznapi lébe még lelket lehel,
Istenivé alakítva így a borát,
Az lány erőszakkal itatja magát.
Küldjünk az égbe hála-fohászt:
Istenem áldd meg e bort s a borászt!

Szomolya, 2016. április

Egy pohár jó bor

A Galasy Mária-emplékhelyen

Erdők alján, hegyoldalban
Öreg fáknek árnyékában
Állt egy kicsi hajlékocska
A lakója Máriácska.
Hálás szívvel, szeretettel
Építették kegyelettel
Mindenki szent örömére,
Istennek dicsőségére.

Aztán elmúltak az évek,
Dübörögtek hadigépek,
Elszabadult a barbárság,
Rabigába dőlt az ország...
Rombolás és üldöztetés
Reménytelen múlt temetés
Nehéz évek hozadéka:
Értékeknek pusztulása.

De véget ért, mint rossz álom
A kegyetlen rémuralom.
Az emberek bíztak, hittek,
S az ég felé tekintettek.
Válaszképpen – szinte csoda –
Előbukkant Máriácska
Vad bozótból, összetörve,
Mégis lelkünk örömére.

Sok jó ember összefogott
– A szobrász új szobrot forgatott –
Erdész, munkás, sokan mások,
Hogy most újra láthassátok.
Ha erre visz utad, állj meg,
Nagyasszonyunkat tiszteld meg:
Tedd elébe rét virágát
S mondd el halkán e kis imát:
„Boldogságos Máriácska,
Mindnyájunknak égi anyja
Vezéreljed lépteinket,
Segítsd földi életünket.
Ki Benned bízik, nem lesz árva,
A Te szíved mindig tárva.
Arra kérünk most is Téged,
Óvjad a Te magyar néped!
Ámen.”

Szomolya, 2015. június 2.